

Baszta (The Tower)

rok założenia: 1976

rok rozwiązania: 1980

pochodzenie: Polska

gatunek: jazz, jazz-rock

wytwórnia płytowa: Soliton

powiązania: Krzak, Globtrotters, Rama 111, Ergo Band, New Coast, Dekathlon, Akcenty

skład zasadniczy:

Edward „Woitek” Kolczyński

Leszek Dranicki

Zbigniew Kędzierski

Jerzy Głowczewski

Lech Woś

Aleksander Śliwa

Jan Rucki

inni członkowie:

Stanisław Suchecki

Krzysztof Chojnacki

Ryszard Lorenc

okazjonalnie:

Piotr Sapieja

Barbara Kowalska-Moore

Czesław „Chester” Adamowicz

Historia:

BASZTA powstała w połowie lat 70-tych XX wieku był jedną z najbardziej znanych i cenionych grup Wybrzeża. Zebrali się w lutym 1976 roku z inicjatywy trębacza, kompozytora i aranżera Edwarda Kolczyńskiego, który zirytowany finansową mizérią naszego rynku muzycznego postanowił zorganizować eksportowy zespół mający grać przede wszystkim na Zachodzie. Nową formację przygarnął Klub Studentów Wybrzeża „Żak” mieszczący się wówczas przy Wałach Jagiellońskich. Muzykom przydzielono pomieszczenie na trzecim piętrze przybudówki, do której prowadziły piekielnie strome, kręcone, kamienne schodki, przypominające te ze średniowiecznych budowli warownych – stąd nazwa. W zamian za gościnę BASZTA oprócz Jazzu grywała w klubie do tańca, niejednokrotnie gromadząc w klubie kilkusetosobowe tłumy.

Formację tworzyli młodzi, acz już doświadczeni muzycy, w kilku przypadkach mający w kieszeniach dyplom lub studiujący w Wyższej Szkole Muzycznej w Gdańsku. Mieli oni już na swym koncie współpracę z tak znanymi na Wybrzeżu „firmami” jak: Rama 111, Dekathlon czy Akcenty. Na ich repertuar składały się przede wszystkim aranżowane przez Kolczyńskiego standardy jazzowe (Hancock, Zwinul), ówczesne przeboje muzyki rozrywkowej (Beatles, Stevie Wonder, Blood Sweat & Tears) oraz kompozycje własne (Kolczyński, Woś).

Dzięki rekomendacji krakowskiej grupy Laboratorium, BASZTA zaczęła występować poza Trójmiastem. Dało im to ogólnopolski rozgłos oraz zaproszenie do studia nagraniowego Polskiego Radia w Gdańsku, co w tamtych czasach było wyróżnieniem nie lada. Wiosną 1977 roku „Żak” zgłosił zespół (bez ich wiedzy) do konkursu festiwalu „Jazz nad Odrą”. Sami zainteresowani twierdzili, że by na festiwalu coś zdziałać „trzeba wymiatać” a oni muszą się jeszcze wiele nauczyć. Mimo tych obaw z Wrocławia przywieźli wyróżnienie, choć zdaniem wielu to właśnie im należało się zwycięstwo. Za konkurentów mieli muzyków na co dzień akompaniujących Zbigniewowi Namysłowskiemu - Dariusz Kozakiewicz, Wojciech Morawski, którzy potem trafili do grupy Perfect), grupę Warsztat z Poznania - Krzesimir Dębski i Krzysztof Przybyłowiczem, założyciele String Connection - oraz miejscową formację MSA 111 z Mietkiem Jureckim, znanym potem z Budki Suflera. Jedno nie ulega kwestii – o zespole

zaczęło być naprawdę głośno. BASZTA zaczęła być zapraszana na wszystkie ważniejsze festiwale, występowała też we wszystkich liczących się ośrodkach jazzowych w Polsce. Latem tego samego roku, jako *The Tower*, po raz pierwszy wyjechali na zagraniczny kontrakt i od tego momentu działalność dzielili między zachodnie lokale taneczne, a nasze kluby studenckie (innych nie było) i festiwale jazzowe.

W 1978 roku grupę BASZTA opuścił jej *spiritus movens* Edward Kolczyński i choć zespół funkcjonował jeszcze prawie dwa lata, był to początek końca tej naprawdę obiecującej formacji. Muzycy ją tworzący rozpierzchli się po świecie. Lider, „Woitek” Kolczyński na wiele lat wyemigrował do Szwajcarii, gdzie występował i wykładał aranżację. Wokalista i gitarzysta Leszek Dranicki po występach w kilku naprawdę znanych grupach (m.in. Krzak) zdecydował się na karierę solową i legitymuje się dzisiaj czterema firmowanymi własnym nazwiskiem płytami. Saksofonista Jerzy „Cypis” Główczewski został laureatem kilku festiwali jazzowych, a obecnie wykłada na Wydziale Jazzu Akademii Muzycznej w Katowicach i występuje m.in. z grupą Globtrotters. Pianista Leszek Woś i basista Aleksander Śliwa po dzień dzisiejszy uprawiają muzykę użytkową na morzach i oceanach, świata. Saksofonista Zbigniew Kędzierski od lat nie uprawia już zawodu, a perkusista Jan Rucki wyemigrował do Kanady i słuch o nim zaginął. Warto dodać, że z zespołem współpracowali również: puzonista Stanisław Suchecki (obecnie Dekathlon), od lat mieszkająca w USA, wokalistka Barbara Kowalska-Moore, występujący w francuskim zespole Opus 4 skrzypek Piotr Sapieja oraz klawiszowiec Czesław „Chester” Adamowicz, który wslawił się rekonstrukcją pałacu w Kaleniu pod Warszawą.

BASZTA przez kilka lat zaliczana była do najciekawszych młodych formacji z pogranicza jazzu i Rocka, tym większy żal, że na swoją pierwszą płytę musieli czekać 35 lat

Dyskografia:

- **Baszta (2011)**

1. Taniec pawia (E. Kolczyński)
2. Wysoki parter (E. Kolczyński)
3. Turniej (E. Kolczyński)
4. Czekając na wyjazd (E. Kolczyński)
5. Pick Up The Pieces (R. Ball, M. Duncan, A. Gorrie, R. McIntosh, O. McIntyre, H. Stuart)
6. Watermelon Man (H. Hancock)
7. In A Silent Way (J. Zawinul)
8. Poszły konie po betonie (L. Woś)
9. W gaju (L. Woś)
10. Zwrot (E. Kolczyński)
11. Bird Of Beauty (S. Wonder) *
12. Can't Buy Me Love (J. Lennon, P. McCartney) *
13. One Woman Man (J. Peterik) *
14. Harmony Junction (D. Porter, I. Hayes, D. Clayton-Thomas) *
15. Honey Pie (J. Lennon, P. McCartney) *
16. Naked Man (R. Newman) *
17. Pick Up The Pieces (R. Ball, M. Duncan, A. Gorrie, R. McIntosh, O. McIntyre, H. Stuart) *
18. Watermelon Man (H. Hancock) *
19. Yesterday's Music (D. Clayton-Thomas, W. D. Smith) *

Nagrania radiowe (1976-78) oraz live (1976)*